

КЛАНА-НЕДОКЛАНА

Превод от руски: Ран Босилек, 1956

chitanka.info

Живели си някога дядо и баба. Отишъл дядо на пазар. Купил козичка. Довел я в къщи. На сутринта дядо пратил големия си син да пасе козата.

Пасъл я синът до късна вечеря. Докарал я от паша. Дядо, обут с червени чизми, стоял на вратата. Попитал козата:

*Кажу, моя козичке,
похапна ли тревица,
посрѣбна ли водица?*

Козата отговорила:

*Не съм яла тревица,
не съм пила водица.
Сдѣвках суха сламчица,
глѣтнах мѣтна капчица.
Това, дядо, похапнах,
това само посрѣбнах.*

Ядосал се дядо, изгонил момчето. На другия ден изпратил по-малкия син да пасе козата.

Пасъл я, пасъл синът. Вечерта я докарал. Стоял дядо с червени чизми на вратата и попитал козата:

*Кажу, моя козичке,
похапна ли тревица,
посрѣбна ли водица?*

Козата отвърнала:

*Не съм яла тревица,
не съм пила водица.*

*Сдъвках суха сламчица,
глътнах мътна капчица.
Това, дядо, похапнах,
това само посръбнах.*

Изгони дядо и тоя син.

На третия ден пратил баба да пасе козата. Пасла я баба цял ден из гората. Докарала я вечерта. Стои дядо с червени чизми на вратата и пак пита козата:

*Кажу, моя козичке,
похапна ли тревица,
посръбна ли водица?*

Козата отговорила:

*Не съм яла тревица,
не съм пила водица.
Сдъвках суха сламчица,
глътнах мътна капчица.
Това, дядо, похапнах,
това само посръбнах.*

Ядосал се дядо, прогони и баба.

На четвъртия ден сам подкарал козата. Пасъл я цял ден из гората. Докарал я вечерта. Изтичва пред нея. Застава с червените чизми на вратата и пита козата:

*Кажу, моя козичке,
похапна ли тревица,
посръбна ли водица?*

Козата отвърнала:

*Не съм яла тревица,
не съм пила водица.
Сдъвках суха сламчица,
глътнах мътна капчица.
Това, дядо, похапнах,
това само посрѣбнах.*

Ядосал се дядо. Наточил ножа и взел да коли козата. Тя се издърпала от ръцете му и избягала в гората. Скрила се в зайковата къщичка.

Върнал се Заю. Гледа — някой се вмъкнал в къщичката му. Престрашил се и попитал:

— Кой е, кой е в моята къщурка?

А козата отговорила отвътре:

*Клана, клана, недоклана,
опашата и рогата,
и брадата, и зъбата!
Ще те мушна със рогата,
ще те дръпна със устата,
ще те стъпча със краката!
Силата ми е юнашка —
ще те бръсна със опашка,
вънка ще те измета —
и готова ти смъртта!*

Уплашил се Заю, избягал в гората. Спрял се под едно дърво и заплакал. Дошла Баба Меца. Попитала го:

— Защо плачеш, Зайо Байо?

— Как да не плача, Бабо Мецо! Страшен звяр се вмъкнал в моята къщурка!

— Недей плака! — рекла Меца. — Аз ще го прогоня!

Като стигнали до Заювата къщурка, Баба Меца заревала:
— Кой е, кой е в Заювата къща?
А козата заврещяла:

*Клана, клана, недоклана,
опашата и рогата,
и брадата, и зъбата!
Ще те мушна със рогата,
ще те дръпна със устата,
ще те стъпча със краката!
Силата ми е юнашка —
ще те бръсна със опашка,
вънка ще те измета —
и готова ти смъртта!*

Уплашила се Баба Меца и избягала.
Върнал се Заю Баю под дървото и заплакал отново.
Минал Вълчо, попитал го:
— Защо плачеш, Зайо Байо?
— Как да не плача, Кумчо Вълчо! Страшен звяр се вмъкнал в
моята къщурка.
— Недей плака! — рекъл Вълчо. — Аз ще го прогоня!
— Как ще го прогониш, Вълчо! Мецана го гони-гони — не го
прогони, че ти ли ще го прогониш?
— Ще го прогоня, Зайо! Ще видиш!
Като стигнали до къщурката, Вълчо попитал:
— Кой е, кой е в Заювата къща?
А козата заврещяла:

*Клана, клана, недоклана,
опашата и рогата,
и брадата, и зъбата!
Ще те мушна със рогата,
ще те дръпна със устата,
ще те стъпча със краката!*

*Силата ми е юнашка —
ще те бръсна със опашка,
вънка ще те измета —
и готова ти смъртта!*

Уплашил се Кумчо Вълчо и дим да го няма — избягал.
Избягало и зайчето под дървото. Взело пак да плаче. Задала се
Кума Лиса. Попитала:

— Защо плачеш, Зайо Байо?

— Как да не плача, Кума Лисо! Страшен звяр се вмъкнал в моята
къщурка!

— Недей плака, Зайо Байо! Ела с мене! Аз ще го прогоня!

— Как ще го прогониш, Лиске! Мецана го гони-гони — не го
прогони, Вълчо го гони-гони — не го прогони, че ти ли ще го
прогониш?!

— Ще го прогоня, Зайо! Ще видиш!

Като стигнали до къщурката, Кума Лиса попитала:

— Кой е, кой е в Заювата къща?

Козата заврецяла:

*Клана, клана, недоклана,
опашата и рогата,
и брадата, и зъбата!
Ще те мушна със рогата,
ще те дръпна със устата,
ще те стъпча със краката!
Силата ми е юнашка —
ще те бръсна със опашка,
вънка ще те измета —
и готова ти смъртта!*

Уплашила се и Кума Лиса. Избягала из гората. Избягало и
зайчето под дървото. Почнало да плаче. Минал Рачо Кривокрачо.
Попитал го:

— Защо плачеш, Зайо Байо?

— Как да не плача! Страшен звяр се вмъкнал в моята колибка!
— Недей плака, Зайо Байо! Ела с мене! Аз ще го прогоня!
— Как ще го прогониш, Раче! Мецана го гони-гони — не го прогони, Вълчо го гони-гони — не го прогони, Лисана го гони-гони — не го прогони, че ти ли ще го прогониш?
— Ще го прогоня, Зайо! Ще видиш!
Попълзлял Рачо Кривокрачо в къщурката на Зая Бая и попитал:
— Кой е, кой е в Заювата къща?
А козата заврещяла:

*Клана, клана, недоклана,
опашата и рогата,
и брадата, и зъбата!
Ще те мушна със рогата,
ще те дръпна със устата,
ще те стъпча със краката!
Силата ми е юнашка —
ще те бръсна със опашка,
вънка ще те измета —
и готова ти смъртта!*

А Рачо Кривокрачо пълзи ли, пълзи. Стигнал до козата и извикал:

*Аз съм рак,
не глупак —
не се плаша от козите,
стискам здраво със щипците,
надълбоко ги забивам,
дето щипна, кръв проливам!*

Той стиснал козата с щипците. Тя изврещяла, изскочила навън и избягала в гората.

— Да си ми жив и здрав, братко! — рекъл Заю на рака. — По-голям юнак излезе от Мецана, от кум Вълча и Лисана. Никога не ще забравя добрината ти голяма!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.